

مه‌رگی هـادی ... به‌ختیار محهمه‌د

من پـشتـریش له گوتاری دیکه‌مدا گوتوومه، نه‌بوونی ئازادی کـمـه‌ایه‌تی و ئازادی سـکـسی له نـوان هـردوو هـگـزه‌که‌دا، کاره‌ساتی ده‌روونی و کـمـه‌ایه‌تی و مرـی گـه‌وره‌ی له کـمـه‌گـه‌ی ئـمـه‌دا به‌ره‌م هـناوه: به هـزاران قه‌یره کـچ و قه‌یره کو و بـوه‌ژن و بـوه‌پیاو (به‌ده‌ر له لاوه‌کانیش) ناتوانن به ئازادی موماره‌سه‌ی مافی سروشتی سـزـداری و سـکـسی خـیان بکه‌ن. ئـستا ئه‌وان (که ئه‌مه به‌لای که‌می به‌ره‌می چاره‌گه سه‌ده‌یه‌که له قه‌یرانی سیاسی و ئابووری کـمـه‌گـه‌ی ئـمـه) خه‌ریکه هه‌موو پیر ده‌بن و ورده - ورده به‌ره و نه‌خـشی و مه‌رگ هه‌نگاو هه‌دـن، که‌چی که‌س هه‌ست به‌م ئازار و موعاناته مرـی به‌ ده‌نگه‌یان نا‌کا (ئای چه‌ند سته‌مکاره یاسای داب و نه‌ریتمان و چه‌ند زائمه شه‌ره‌فـکی قه‌پی درـزانه! چه‌ند بـزه‌وه‌ره، که نه‌زانی به‌سه‌ر چه‌قدا سه‌رده‌که‌و!).

له کـمـه‌گـه‌ی ئـمـه‌دا، زـربه‌ی جار، ته‌نانه‌ت پرـسه‌ی هاوسه‌رگیریش چاره‌ی مه‌حرومی و بـه‌شی له‌کرده و سـزی پـوه‌ندی سـکـسی نا‌کا (به‌و پـیه‌ی هاوسه‌رگیریی - به‌شـوازی ئـستامان - په‌یمانـکی کـمـه‌ایه‌تی ناچاریه ده‌یکه‌ین)؛ ئه‌وجا چ جای ئه‌وه‌ی، که به درـزایی ژیا‌نت نه‌توانیت ئه‌م مافه‌ غه‌ریزی و سروشتیانه (وه‌ک مافـکی شه‌خسی خـت) دابین بکه‌ی.

کـمـه‌گـه‌ی ئـمـه - به‌شـوه‌یه‌کی ناعه‌قـانی - هـنده له مانای چه‌مکی شه‌ره‌ف ده‌ترس، پـی باشته‌ره، که کـچ و کو‌ه‌کانی (له ووی چالاکی فیزیکی و ده‌روونییه‌وه) به‌هـواشی و له‌سه‌ره‌خـ بمرن، له‌وه‌ی، که به مانا ته‌قلیدی و خـه‌کییه‌که‌ی به‌های شه‌ره‌فی بـووشـت و له‌که‌دار بـت (ئـمه چه شه‌ره‌فـکه له کـمـه‌گـه‌ی ئـمـه‌دا، که شه‌رعیه‌تی مه‌رگ به‌ره‌م ده‌هـن؟).

کـمـه‌گـه‌ی ئـمـه فـیای له ئازادی سـکـس هه‌یه، له هه‌مان کاتدا کـمـیله‌ی ئه‌م غه‌ریزه‌یه‌شه (نوکه سـکـسییه‌کان ده‌لاله‌ت له‌م حاـته‌تی فـیا و له‌م کـمـیله‌یه ده‌روونی و جه‌سته‌یه ده‌که‌ن. ئـمه بـیه نوکه‌ی زـر له‌سه‌ر سـکـس ده‌که‌ین، چونکه هـنده لـی مه‌حرومین ده‌مانه‌و به نوکه، که شه‌ره‌ف هانمان ده‌دا و بکه‌ین، قه‌ره‌بووی بکه‌ینه‌وه: شه‌ره‌ف هانمان ده‌دا هه‌میشه به نوکه و سووکایه‌تی باسی حه‌زی سـکـس بکه‌ین).

به هه رجا ككه مه گه ئمه ههروهك چن فبىاى له ئازادى سكهس ههيه، به هه مان شوه قيشى له ئازادى خهويستيه: ئه و خهويستيه، كه له ئه نجامى ترس له نه مانى شهرف و له ئه نجامى نه زانى و نه بوونى هه شيارى ككه مه ايه تى، قهت له داىك ناب.

استيه كه ئه ككه مه گه يه ككه مه گه مه رگه: مه رگى فيزيكى و مه رگى سايكه لئى تاكه نائزاده زيندووه كانى؛ ئه و تاكانه دهروونكى تكهشكاو و جهسته يه كى - له ووى مافى چـژ و زـربوونه وه - له كارخراوى به ستوون. پـده چـ تـربوون له سكهس تاكه كى ساخـم به رهه م بهـنـ؛ مه حروم بوونيش لـى تاكه كى نه خـش: نه خـش و فاشيل له ووى ككه مه ايه تى و دهروونى و جهسته يه وه. هيج گومان له وه دا نيه، چه پاندنى سكهس و مه حروم بوون لـى، ده لالهت له چهوسا نده وه يه كى زـرى ئه خلاقى و سياسى و ككه مه ايه تى و ئايينى تاك ده كا. هه موو چهوسا نده وه يه كيش ده لالهت له پرـسه به ككه يله بوون ده كا. له مه وه تاك له ككه مه گه ئمه ده دا ككه يله چهوسا نده وه سكهسيه.